

Uitgifte

Datum van uitspraak 10 februari 2023	Uitgereikt aan op € UR:	Uitgereikt aan op € UR:	Uitgereikt aan op € UR:
Rolnummer 22A1324			

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Vrederegerecht van het kanton Beringen

VONNIS

Aangeboden op _____

Niet te registreren

De vrederechter spreekt het volgende vonnis uit in de zaak van:

- **NVR.**, incasso onderneming, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer ..., waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te ..., met als advocaat Me Ad1, die kantoor houdt te ...

eisende partij

- **de h. X.**, met rijksregisternummer ..., ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer ... die woont te ..., met als advocaat Me Ad2, die kantoor houdt te ...

verwerende partij

Procedure

De rechtbank heeft kennis genomen van de inhoud van de inleidende dagvaarding die op 31 mei 2022 werd betekend door gerechtsdeurwaarder Hj. met standplaats te

Bij beschikking van 1 juli 2022 werden overeenkomstig artikel 747 Ger. W. de voorgestelde conclusietermijnen bekrachtigd en de pleitdatum bepaald.

Partijen hebben besluiten en stukken neergelegd.

De partijen werden in hun gezegdes en middelen gehoord op de zitting van vrijdag 20 januari 2023, waarna de zaak in beraad werd genomen.

De beschikkingen van de wet van 15 juni 1935 en van de aanvullende wetten op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

BELANGRIJKSTE GEGEVENS VAN DE ZAAK

1.

Op 6 januari 2019 wordt een kredietovereenkomst/lening op afbetaling gesloten tussen NV C., kredietinstelling en verweerder de h. X. , waarbij verweerder een kredietbedrag ontleent van € 10.525,00 van NV C tegen een jaarlijks kostenpercentage van 10 % en een debetrentevoet van 10 %. Er zijn 60 maandelijkse aflossingen met een mensualiteit van € 221,35, zodat het totaal terug te betalen bedrag € 13.280,85 zal bedragen en de totale leningskost dan ook € 2.755,85 bedraagt.

Als doel van het krediet wordt "huishoudelijke behoeften" vermeld. Tot de overeenkomst behoren de algemene voorwaarden en een overeenkomst van overdracht van loon. Ook wordt een afbetalingstabel bijgevoegd. Deze wordt door verweerder ondertekend.

2.

Uit een rekeninguittreksel (stuk 2 eisende partij) blijkt dat op 8 januari 2019 (2 dagen na het afsluiten van de lening) 2 bedragen van respectievelijk € 4.640,17 en € 5.839,55, zijnde in totaal € 10.479,72, als interne terugbetaling werden betaald. Uit de door verweerder bijgebrachte briefwisseling blijkt dat verweerder voordien reeds was aangemaand om achterstallen voor de leningen, waarop deze betalingen betrekking hebben, aan te zuiveren.

3.

Bij schrijven van 14 maart 2020, aangetekend verzonden op 24 maart 2020, stelt NV C verweerder in gebreke het achterstallig bedrag van € 1.055,50 weg te werken binnen de maand, bij gebreke waarvan de kredietovereenkomst zal worden opgezegd.

4.

Bij schrijven van 27 april 2020 laat NV C weten dat het contract wordt opgezegd, gezien geen betaling is tussengekomen. Men laat weten dat het saldo van € 10.438,92 onmiddellijk opeisbaar is en dat het rekeningsaldo wordt vermeerderd met een boetebeding van 10 % op de vervallen kapitaalschijf tot € 7.500,00 en van 5 % op deze boven de € 7.500,00, en dat verwijlrenten worden aangerekend conform artikel VII.106 W.E.R..

NV C meldt bij aangetekend schrijven van 7 juli 2020 dat het dossier een saldo van 10.567,31 € vertoont en dat de schuldvordering wordt overgedragen aan eisende partij NV R..

5.

Eisende partij stelt verweerder in gebreke op 2 augustus 2020 en meldt dat het saldo € 10.581,24, inclusief onbetaalde intresten, schadebeding, kosten en nalatigheidsintresten, bedraagt.

Op 20 augustus 2020 volgt een schrijven, waarbij het voornemen wordt meegedeeld te zullen overgaan tot de loonoverdracht.

Er volgt nog een laatste ingebrekestelling op 15 maart 2022.

6.

Te noteren valt dat verweerder, samen met de S., vennootschap onder firma, bij vonnis van 6 januari 2020 van de Ondernemingsrechtbank ..., afdeling ..., werd veroordeeld in betaling van een aantal bedragen aan eisende partij betreffende een aantal kredieten en leningen in het kader van de handelsactiviteit. Ook werd hij bij vonnis van 3 juni 2022 van onze rechtbank (AR 21A912) veroordeeld in betaling van een achterstand betreffende nutsvoorzieningen. In beide gevallen werd hem het voordeel van het gemak van betaling verleend.

DE VORDERINGEN VAN PARTIJEN

1.

Eisende partij vordert de veroordeling van verweerder in betaling van een bedrag van € 12.381,36 uit hoofde van de lening op afbetaling van 6 januari 2019 die oorspronkelijk door NV C. werd toegestaan, meer de verwijlrenten op € 9.252,65 aan de intrestvoet van 11 % vanaf 10 mei 2022, en meer de gerechtelijke intresten aan dezelfde rentevoet vanaf de dagvaarding tot aan de dag van de algehele betaling.

2.

Verweerder vordert de schending van de artikelen VII.69 en VII.77 WER vast te stellen en derhalve in toepassing van artikel VII.201 WER de vordering van eisende partij te herleiden tot € 7.887,66 en verweerder te ontslaan van de betaling van nalatigheidsintresten.

Ondergeschikt, vraagt hij, indien de ontbinding wordt toegestaan, partijen in de oorspronkelijke toestand te plaatsen en, alvorens verder recht te doen, eiseres te bevelen de afrekening over te maken van de lening op afbetaling van 28 mei 2018 en de mastercard van 3 juli 2018 ten einde verweerder toe te laten de afrekening te controleren.

Hij verzoekt hem uitstel van betaling a rato van € 250,00 per maand toe te staan.

BEOORDELING

1. Wat de verplichtingen van de artikelen VII.69 en VII.77 WER betreft

1.

Verweerder werpt op dat er een onverantwoord krediet aan hem werd verleend. Zo moet de kredietverlener voorafgaandelijk een onderzoek voeren naar de kredietwaardigheid van de kredietnemer en mag hij enkel kredieten toestaan, indien de consument daadwerkelijk in staat is om zijn kredietverplichtingen na te komen. Hij moet de terugbetalingscapaciteit van de kredietnemer onderzoeken, rekening houdend met diens inkomsten en met zijn eerder aangegane kredieten. Dit volgt uit de artikelen VII.69 en VII.77 WER.

Verweerder wijst op de leningslast van meer dan € 2.500,00 op een inkomen van € 3.000,00 en de omstandigheid dat hij in het verleden er al niet meer in slaagde zijn afbetalingsverbintenissen na te komen.

2.

Eisende partij is van oordeel dat zij de informatie- en raadgevingsplicht van deze artikelen niet geschonden heeft. Het betreft een middelenverbintenis, waarbij de bewijslast op verweerder als kredietnemer rust. Bovendien dient een causaal verband tussen de gebrekkige uitvoering van deze verplichting van de kredietgever en de schade van de kredietnemer bewezen te worden.

Zij haalt aan dat uit geen enkel element bleek dat er een leningslast van meer dan € 2.500,00 voor alle toenmalige kredieten was. Verweerder deed enkel aangifte van andere lopende kredieten, behoudens de hypothecaire lening, van in totaal € 37.910,03. Daarenboven was verweerder bij het aangaan van de herfinanciering een zelfstandige, zodat volgens eiseres bepaalde kosten niet met de vermelde inkomsten hoefden gedragen te worden. Voor de beoordeling van de kredietwaardigheid dient men zich verder te plaatsen op het ogenblik van de kredietverstrekking.

Tenslotte volgt volgens eiseres uit een overtreding van de wetsbepalingen niet automatisch dat de eis geheel ongegrond zou zijn. De rechter heeft een ruime appreciatiemarge en de sanctie heeft slechts een facultatief karakter. Ook kan de rechter de kredietnemer gedeeltelijk van de nalatigheidsintresten ontslaan.

3.

Uit de kredietovereenkomst van 6 januari 2019 kan niet afgeleid worden op grond van welke concrete gegevens het krediet werd toegekend. Er worden geen stukken bijgebracht, zoals een

algemeen vragenformulier, waaruit blijkt welke maandelijkse inkomsten en welke leningslast verweerder op dat ogenblik aan de kredietgever heeft meegedeeld.

Er wordt enkel vermeld dat er 5 lopende kredieten zijn voor een bedrag van € 37.910,03. Een totaal maandelijks aflossingsbedrag wordt niet meegedeeld, evenmin hoelang deze kredieten nog lopen en welk bedrag er reeds afbetaald is. Ook is er de melding van een hypothecaire lening van € 190.000,00, waarvan eveneens deze gegevens ontbreken en waarover geen bijzonderheden worden verstrekt.

Daarnaast blijkt uit de stukken dat het aangevane krediet een herfinanciering is van 2 eerdere kredieten. Dit wordt niet formeel tegengesproken door verweerder en wordt zelfs impliciet bevestigd door de in ondergeschikte orde door verweerder geformuleerde vordering.

Er wordt een bedrag geleend van € 10.525,00 tegen een jaarlijks kostenpercentage van 10 % en een debetrentevoet van 10 %, terug betaalbaar middels 60 maandelijkse aflossingen met een mensualiteit van € 221,35, zodat het totaal terug te betalen bedrag € 13.280,85 is. Met dit bedrag van € 10.525,00 wordt € 10.479,72 intern vereffend, zodat 2 lopende kredieten wegvallen.

Het ene weggevallen krediet (lening op afbetaling) kwam overeen met een maandelijkse aflossing van € 159,89 (stuk 2 verweerder), het andere was een mastercard met een maandelijkse aflossing van € 297,85 (stuk 7 verweerder). Dit betekent dat een totale maandelijkse aflossing van € 457,74 wordt gehalveerd naar € 221,35.

4.

Door de herfinanciering krijgt verweerder maandelijks wat meer financiële ademruimte, voor zover zijn inkomen natuurlijk niet vermindert, doch dit laatste is een omstandigheid die zich na het aangaan van het krediet eventueel voordoet en die niet aan de kredietverlener is toe te rekenen.

Er is geen sprake van een nieuw bijkomend krediet. Dat verweerder de bestaande kredieten niet meer kon aflossen, wil niet zeggen dat eisende partij geen herfinanciering met een lagere maandelijkse leningslast mocht voorstellen.

5.

Nu er geen bijkomende maandelijkse leningslast is en de totale schuld lichtjes toeneemt (de totale leningskost is namelijk € 2.755,85), doch op langere termijn wordt gespreid, is de rechtbank van oordeel dat er geen schending is van de verplichtingen uit artikel VII.69 en VII.77 WER.

2. De opzegging

6.

Verweerder is van oordeel dat de opzeg van het krediet niet conform de bepalingen van het WER is gebeurd. Zo is er volgens hem geen bewijs van de aangetekende zending van de verplichte aanmaning van 24 maart 2020.

7.

Eisende partij verwijst naar haar stuk 10 (bedoeld wordt: stuk 11).

8.

Uit stuk 11 blijkt inderdaad dat er op 24 maart 2020 een aangetekend schrijven aan verweerder ter post werd aangeboden en verzonden. Het adres is correct.

Eisende partij bewijst dan ook dat de opzeg van het krediet aangetekend is gebeurd.

Aan de wettelijke voorwaarden is dan ook voldaan.

Het gevorderde bedrag wordt dan ook, onder voorbehoud van wat verder omtrent de gerechtelijke intresten wordt bepaald, toegekend.

3. Het gevraagde gemak van betaling

9.

Verweerder verzoekt om afbetalingsfaciliteiten van € 250,00 per maand. Hij verwijst naar de omstandigheid dat hij ondertussen gepensioneerd is, alleenstaand is en dat zijn zelfstandige activiteiten en die van zijn vennootschap beperkt zijn.

10.

In zijn laatste syntheseconclusie heeft eisende partij zich verzet tegen het alsdan nog gevraagde gemak van betaling van € 150,00, onder meer verwijzend naar de maandelijkse mensualiteit van de betreffende lening van € 221,35 en naar het vonnis van de Ondernemingsrechtbank ..., afdeling ..., van 6 januari 2020 waarbij afkortingen van € 1.500,00 werden verleend.

11.

Wat dit laatste betreft, werd ter zitting gemeld dat deze schuld ondertussen is afgelost. Ook zal de S, vennootschap onder firma, worden ontbonden, doch dit belet niet dat verweerder eventueel nog andere zelfstandige activiteiten, voor zover mogelijk, kan uitoefenen en een bijkomend inkomen kan verwerven.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder er alles aan doet om zijn schulden af te korten, hoe moeilijk zijn financiële situatie ook mag zijn. Verweerder wordt dan ook gemachtigd de openstaande schuld af te korten. De rechtbank bepaalt de maandelijkse aflossing op € 300,00.

4. De gerechtelijke intresten en de kosten

12.

Gelet op de ontbinding ingevolge de opzeg van de kredietovereenkomst, worden de gerechtelijke intresten herleid tot de wettelijke rentevoet.

13.

Verweerder is de gerechtskosten verschuldigd.

Eisende partij is bereid slechts de minimumrechtsplegingsvergoeding te vorderen. In zijn laatste conclusies is deze echter niet aan de indexering aangepast, zodat de rechtbank de indexering toepast.

Beslissing

De Vrederechter doet uitspraak op tegenspraak en in eerste aanleg.

Verklaart de vordering ontvankelijk en grotendeels gegrond;

Vredegerecht van het kanton Beringen

Dienvolgens veroordeelt verweerder X in betaling aan eisende partij NV R. van **TWAALFDUIZEND DRIEHONDERD EENENTACHTIG EURO EN ZESENDERTIG EUROCENT (€ 12.381,36)**, meer de verwijlrenten op € 9.252,65 aan de intrestvoet van 11 % vanaf 10 mei 2022 tot aan de dagvaarding, en meer de gerechtelijke intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf de dagvaarding tot aan de dag van de algehele betaling ;

Veroordeelt verweerder in betaling aan eisende partij van de gerechtskosten, in hoofde van eisende partij begroot op de kosten van dagvaarding van € 296,06, inclusief de retributie voor het Begrotingsfonds voor Juridische Tweedelijnsbijstand, en de rechtsplegingsvergoeding van € 937,50 ;

Machtigt verweerder de lastens hem uitgesproken veroordelingen in hoofdsom, intresten en gerechtskosten te voldoen middels maandelijkse afbetalingen van **DRIEHONDERD EURO (€ 300,00)**, waarvan de eerste dient betaald te worden uiterlijk op 15 maart 2023 en de volgende telkens op de vijftiende van de betreffende maand; zegt dat bij gebreke aan één tijdige betaling het openstaande saldo in één maal opeisbaar is ;

Veroordeelt X. met rijksregisternummer ... tot de betaling van het rolrecht van € 50,00 aan de BELGISCHE STAAT FOD FINANCIËN en dit op eenvoudig verzoek van deze laatste;

Verklaart het vonnis uitvoerbaar conform artikel 1397 Ger. W.;

Dit vonnis is op tegenspraak uitgesproken in openbare zitting van 10 februari 2023 van het vredegerecht van het kanton Beringen, door vrederechter Theodoor Ramaekers, bijgestaan door griffier ...